

skernes Anpart og uden videre solgt den. Det er rigtigt, men i saa Tilfælde skal Købmanden betale højeste Pris, som overhovedet gives deroppe for den Fisk. Ellers kan Fiskerne sælge Fisken, til hvem de vil; og er altsaa ikke undergivet nogen som helst Begrænsning. Jeg tror ikke, det ærede Medlem rigtig kender Kontrakterne deroppe, saa kunde han ikke udtale sig, som han har gjort.

Det næste Argument, det ærede Medlem bruger, er, at man fra den danske Regerings Side bør stræbe hen imod, at Fiskerne selv ejer de Skibe, de har, og ikke Købmændene. Ogsaa her er det ærede Medlem imidlertid fuldstændig paa Vildspor; thi vor Lovgivning gaar udelukkende i den Retning, at Fiskerskibene kan faa Laan, Købmændene kan ikke faa Laan. Vi har søgt at fremhjelpe det Standpunkt, at det er Fiskerskipperne, der har svunget sig op fra almindelige Fiskere, som kan faa Laan, det er dem, vi hjælper, ikke Købmænd. Hvis Korporationer søger om Laan, kan de ogsaa faa det, men det har vist sig uheldigt, det er bedre at give til enkelte Mænd.

Saa siger det ærede Medlem, at det er ikke unaturligt, at det er saadan paa Færøerne, thi der er ingen Organisation indenfor de færøske Fiskere, og derfor har Købmændene let ved at have Overtaget over dem. Det er saa fuldstændig forkert som vel muligt. Der har i mange Aar eksisteret en Organisation af Fiskerne lige saa vel som af Rederne, og der forhandles deroppe akkurat ligesom hernede, der er baade Strejker og Lockouter, og hvad der ellers hører til indenfor god socialdemokratisk Lære. Vistnok i den største Strejke — Lockout, siger nogle —, som har været deroppe, havde jeg oven i Købet den Ære at blive tilkaldt som Forligsmand, og vel at mærke ikke af Købmændene, men af Slaverne, som det ærede Medlem udtrykte sig, nemlig af Fiskerne. Situationen er altsaa den, at der i mange Aar har været en Organisation deroppe, og nu kommer det ærede Medlem herned og siger: Fiskerne paa Færøerne har ingen Organisation. De har altsaa en Organisation, og den har virket saaledes, at Fiskerne i det store og hele er tilfredse med de Forhold, under hvilke de nu arbejder. I de sidste 10—12 Aar er Forholdene blevet meget forbedrede for Fiskerne, fordi Ud-

gifterne mere og mere gaar over til at afholdes af Redernes Anpart.

Det med Slaveforholdet tillader jeg mig altsaa at sige er fuldstændig forkert, og det vil enhver, som kender Forholdene deroppe, sige.

Det ærede Medlem udtaler, at vi hernede ikke har hjulpet til at fremme Fiskeriet, og det ærede Medlem siger i den Anledning, at de maa nøjes med at købe de Motorbaade, som bliver lagt til Side øvre i England. Jeg kender ikke et eneste Tilfælde, hvor man paa Færøerne har købt en engelsk Motorbaad, men ikke desto mindre siger det ærede Medlem her. . . (*Hans Nielsen*: Kuttere!). Der staar: Kuttere og Motorbaade. Saa kan jeg gaa hen over det; men saa skulde vi have det rettet. Dette Forhold spiller en stor Rolle oppe paa Færøerne, man har deroppe Motorfartøjsfabrikation i stor Udstrækning.

Saa siger det ærede Medlem, at vi maa over til Trawlfiskeriet; vi maa med andre Ord over til Fabrikdrift, vi kan ikke bruge Kutterfiskeriet, det er en Slags Haandværk, vi maa fra Haandværk over til Fabrikdrift. Det ærede Medlem, som meget hurtigt sætter sig ind i en Sag, er fuldkommen overbevist om, at Trawlfiskeriet betaler sig langt bedre end Kutterfiskeriet, og kommer i den Anledning med en Statistik fra Island, hvor man nu, da man har faaet Trawlfiskeri, udfører saa og saa mange Gange mere end den Gang, man ikke havde det. Men det ærede Medlem kan jo ikke være uvidende om, at det ikke alene kommer an paa, hvad man udfører, det kommer ogsaa an paa Udgifterne; og der mener man nu en Gang paa Færøerne, at det kan ikke betale sig med Trawlfiskeriet i den Udstrækning, men at det som en Overgang, i alt Fald foreløbig, bedre kan betale sig med Kutterfiskeri.

I Stedet for den Statistik, det ærede Medlem kom med, skulde han derfor hellere have set efter, hvor man ellers plejer at se efter, naar man vil se, om et Folk gaar frem, nemlig efter, hvor meget der staar i Banker og Sparekasser. Og han vilde da have set, at i 1915—16 stod der i Sparekasserne 1 271 654 Kr., der var fordelt paa 2 543 Konti, hvoraf kun de 40 var paa over 5 000 Kr. I Banken deroppe stod der samtidig 1 637 148 Kr. Med andre Ord, der stod tilsammen i de to Penge-